

sat, bunder i, at man ikke har overvejet forslaget tilstrækkeligt.

Og jeg vil da også i den sag have nogle drøftelser med arbejdsmarkedets parter og jo altså også Dansk Arbejdsgiverforening, som måske kan afdække, at nogle af de ting, som Dansk Arbejdsgiverforening er bange for, faktisk bunder i misforståelser.

Så lad os nu se foråret og sommeren over, hvordan verden så ser ud til den tid. Vi mødes i hvert fald ved næste korsvej omkring dette forslag, for det er vitalt, at vi har et arbejdsmarked, der ikke sorterer folk fra i forhold til, om de er gode eller dårlige liv.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men det lykkes jo alligevel arbejdsministeren trods de mange pæne ord at få sagt noget provokerende, som afstedkommer behovet for en kommentar, idet arbejdsministeren siger, at det nok er arbejdsgiverne, der har misforstået, hvad lovforslaget går ud på, og at dét er baggrunden for, at de ikke anbefaler en vedtagelse af det.

Jeg skal overhovedet ikke gå ind i en nærmere vurdering af, hvad arbejdsgiverne har forstået og ikke forstået, men alene fastholde ministeren på hendes ansvar som regeringens repræsentant i forhold til i dette tilfælde begge parter på arbejdsmarkedet. Og det er ministerens ansvar at sikre, at lovgivningen bliver fulgt op i det praktiske liv, og det sker nu engang bedst – det plejer vi at have en forståelse om Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti imellem – når parterne på en eller anden facon har en forståelse for den lovgivning, der bliver gennemført herindefra.

Det er det ene, jeg vil sige, og det andet, jeg vil sige er, at så vidt jeg har forstået forløbet, har arbejdsministeren ikke ligefrem bidraget særlig konstruktivt til at sikre, at arbejdsgiverne har forstået forslaget korrekt, eller at arbejdsgiverne er blevet imødekommet på bare det mindste punkt. Det synes jeg er trist, og jeg synes, det er meget lærerigt med hensyn til, hvordan arbejdsministeren – den socialdemokratiske arbejdsminister – åbenbart i større og større omfang ønsker at håndtere sit embede, nemlig ved en ensidig favorisering af den ene interesseorganisation på arbejdsmarkedet.

Det er meget kedeligt, hvis den tendens får lov til at fortsætte. Vi har set det i et par eksempler i dag, og vi har tidligere, i forbindelse med en helt anden sag, set, at arbejdsministeren

er ude på en galej – som er meget farlig, og som jeg vil fraråde hende at fortsætte på – hvor hun bruger sin ministerkasket til ensidige ideologiske felttog. Den kristelige a-kasse var den ene sag, regelforenklingen var sagen tidligere i dag, og den tredje sag ser vi så nu i forbindelse med spørgsmålet om gentest. Det synes jeg er meget kedeligt, og jeg vil advare arbejdsministeren imod at fortsætte i det fodspor.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ja, det er god skik i Danmark, at man hører alle parter i en sag, og her, hvor det drejer sig om arbejdsmarkedet, skal man høre begge parterne, både arbejdsgiverne og lønmodtagerne. Men det kan ikke være meningen, og jeg håber da heller ikke, at det er fru Pia Christmas-Møllers mening, at begge parter nødvendigvis skal tilslutte sig, at Arbejdsgiverforeningen med andre ord skal have vetoret, for sådan som den opfører sig, tror jeg indtil videre ikke, at vi kan få dens tilslutning.

Derimod håber jeg da, at vi kan få V's og K's, for de har tidligere været meget positive, og jeg ser da frem til, at de under udvalgsarbejdet kommer med saglige indlæg. Så vil vi kigge på dem og måske rette dem noget til. Jeg har allerede været inde på ét punkt, nemlig om, at funktionærerne i det statslige område bliver stillet helt anderledes end funktionærerne på det amtslige og det kommunale område og privatansatte, og det er urimeligt. Og der kan være andre ting, der gør, at vi bøjer os. Men hvis det er meningen, at Arbejdsgiverforeningen skal have vetoret, tror jeg ikke, der er ret meget at komme efter.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hverken jeg eller mit parti kunne drømme om at pantsætte vores politiske handlekraft hos Dansk Arbejdsgiverforening eller nogen anden arbejdsgiverorganisation eller nogen anden lønmodtagerorganisation eller nogen anden organisation overhovedet uden for dette hus. Det burde hr. Kjeld Rahbæk Møller vide – så erfarer, som han trods alt er! Jeg var lidt skuffet over det seneste indlæg.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det var noget af en salve, fru Pia Christmas-Møller her fik afleveret i de sidste to indlæg, og den kræver nok en lidt længere kommentar om,